

Preisz Györgyné Az Unokatestvéreivel

Ez én vagyok az unokatestvéremmel, apám Adolf bátyjának a lányával és férjével. A kép Agárdon készült az 1940-es években. Agárdon vett a papám egy nyaralót. Úgy nevezték, hogy ikerházak, mert két egyforma ház volt, az egyik volt a mienk, a másik pedig az Imre bácsié, apa testvéreé. Egymással, egy udvarban voltak. Picike kis szoba, veranda, egy kis konyha. Akkor már oda jártunk, úgyhogy mindig csak maximum két-három hétre jártunk ki a nagymamáékhoz. Az unokatestvérem, Anna apja, Farkas Adolf fakereskedő lett. 1919-ben valamit csinált mint mezőgazdasági akármilyen a Kommün [lásd: Tanácsköztársaság] alatt, el akarták fogni, és az apám irataival mint Farkas Miklós ment ki Bécsbe, mert a saját nevén nem tudott kimenni. Igen hamar megszédte magát, jómódú kereskedő lett, Anna Svájcba járt intézetbe. 1938-ban, mikor bejöttek [a németek Ausztriába az Anschlusskor], még az utolsó vonattal sikerült neki visszajönnie. Visszajött, másnap kivett egy lakást valahol Budapesten, vett egy írógépet, Annát leültette az írógéphez, és az első dolga az volt, hogy 'Üzletemet áthelyeztem Budapestre', és megindult az élet. És egy év alatt már tényleg jómódban volt. A felesége meghalt, ő pedig a második feleségével elkerült Svájcba, és ott halt meg. Anna idősebb volt nálam. 15 éves körül voltam, mikor férjhez ment. A férjét Weisz Balázsnak hívták, és magyarosított Vitézre. Anna túlélte a háborút, visszajött, a fiát pedig a Helén néni megmentette. Ő most Izraelben van.